

N^{RO} 13.

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem.

w WILNIE V. S. 13. LUTEGO 1804. ROKU W SOBOTĘ

z Petersburga V. S. 2 Lutego

Wice Gubernatorowie: Kazański Iwanowski, Archangelski Martinow, Penzeński Tinkow, Kurski Paskiewicz, Niżehorodzki Szyszkow, Estlandzki Rading, Jarosławski X. Urusow, Ekaterynosławski Niewierowski zostają Akt. St. Kons. iakoteż Moskiewski Ober polimeyster Spiridow, Półkownik Iliński. Leśnicki Siemiowski, Słobodzki, Engelhardt. Kons. St. Archangelskiego sądu cywilnego Prezydent St. Kons. Botobanow uwalnia się od 47 letniej służby z pensją gaży całej; iakoteż Tay. Kons. Łaszkarew z pensją 3 t. rubli. Majorowi Potockiemu pozwolono wychowanka swego przwić do imienia i familii. Finladzki Wice Gubernator St. Kons. Dannenberg od 56 letniej służby uwolniony z pensją całej gaży; Niżehorodzkiego sądu kryminalnego Prezydent St. Kons. Zacharin. Mający srebro i złoto w sztabach, naczyniach, i zagranicznej moście mogą przynosić do meńnicznego domu, na niezwykłą odmię za monetę takż srebreną i złotą Rosyiską; iak wiele ustępować powinni od funta na upalenie, drukiem ogłoszone będzie urządzenie dla powozeczney wiadomości.

z Wiednia 8. Lutego.

Grecy Sulliotowie mieszkający na granicach Baszowstwa Janiny, w górach niedostępnych z którymi sławny Ali długą, od poprzedników zaczęta, wiodł wojnę, tylekroć zwycięży, nakoniec upadli. Naywarowniejsze stanowiska Cogna i Chiappa między z uporem bronione, przez kapitulacyą dostały się Turkom; zwycięzca pozwolił oblężonym oddać się do Parga. Pozostało trzecie Veneranda; gdzie był skład amunicyi i oręża. Tam zchronił się naczelnik 3 letni narodu Samuel z 300 ziomkami odważnemi na wszystko; przez 3 dni odpór dawał, ubił Turków 400, ranił więcej; naostatek zagniony niedostatkiem wody i żywności prosił o ugodę; Pozwolił Basza Sulliotom ciągnąć do Parga z bronią i zawadami; Aly miał pisać do rządów, ażeby przyieli lud wygnany z oyczystych progów. Po wydaniu z obustron zakładników ustępują Greczyni; został na miejscu Samuel z 4 towarzyszymi, dla wydania amunicyi. Przybywają do nich Officyerowie Turccy na przyjęcie oręża z obozu Baszy zesłani; wchodzą śmiało do budynku; lecz w okamgnieniu giną wszyscy, posłańce i Greczyni, Samuel prochy zapalił, oświadczywszy przed przyjaciółmi wcześniej, iż śmierć znajdzie, którey dziwić się z uwielbieniem będzie Francuzki naród.

Tak w 17 wieku nad brzegami Dniestru uczynił Officyer waleczny, nie chcąc żyć po ztraconey twierdzy; tak zamyslał uczynić Tur-

czyn, gdy onę później wracać Właścicielom Kazano; przykłady szlachetney rozpacz nie są w dziejach rzadkie. Samuela pamięć nie wygaśnie u ziomków do naypóźniejszego pokolenia. Gdy to się działo, 300 Sulliotów ustępujących z Veneranda ciągnie do Parga z żonami i dziećmi. Już byli o mil 2 od miasta, gdy przez 5 t. Turczynów oskoczeni, słyszą z ust kommanderującego nakaz niesłuszny broń złożyć i pójść na łaskę barbarzyńca. Umiejętni raczej wszyscy, odpowiadają iednogłośnie; bój trwa godzin kilka, naostatek rozpacz zwyciężyła; pierzchneli Muzułmanij; Sulliotom lud zbroyny z Parga niósł ratunek. Pisał do niego Ali domagaiać się wydania zbiegów; lecz prawa gościnności są święte u narodu tego; wzgardził pogroźką.

z Londynu 27 Stycznia.

Ministrowie terazniejsi podobno nie dzielili wysokiego szacunku w Europie, ponieważ naród nie ma zprzymierzeńców. Uczony Hume wychwalaiać konstytucyą Angielską, tę w niy przywarę znalazł, że Minister słaby, potrzeba narodu niedogodny, owszem szkodliwy, długo na urzędzie zostawać może, przeciw powszechney chęci. Oppozycya to zdanie do Addingtona i kolegów stosuje, dowodząc iż opinia całego ludu jest im przeciwna. — Baiali dawniej Francuzi o balonach, tratwach, beczkach, machinach podwodnych, wodney kawalerii, mostach morskich, które użyte być miały do naiechania brzegów naszych. Dziś nasladuiąc płochę i zmysłone wynalazki Anglioy prawią o batteriach pływających, które niemniej są dziwne, można one wysłać na morze w odległości z mil i więcej bez ludzi; tam stanowiąc ze wszystkich dział razem ognia dawać będą, armaty nabiją wiele razy kaze potrzeba, i same do brzegów powrócą. Sprawiedliwszą ufnosć naród poloży w potędze morskiej. Armia lądowa i ochotnicy zawsze są w gotowości; ochotnikom amunicye rozdano. Flotylla nieprzyjacielskie co dzień prawie ukazują się na morzu pod Boulogne dla ćwiczenia; mniejsze dywizye z odległych portów przechodzą do głównego stanowiska; ztąd częstokroć, przychodzi naszym eskadrom walczyć z niemi; lecz Francuzi zwykłą ostrożność zachowują; statki ich po krótkim strzelaniu zawsze ustępują pod batterie lądowe, gdzie od ciężkich okrętów i fregat nie mogą być ścigane.

W dzień doroczny narodzenia Królowey, prezentowano na pokoiach 40 uczniów z funduszu Karola 2; sposobią się wszyscy służyć oyczynie na flottach. Monarchini przypatrywała się ich rysunkom, pytała się o postępek w nauce każdego, naostatek z rąk Przełożonego przyięła listę tych którzy przez lat ostatnich zakończywszy nauki, Służą krajowi; takie fundusze, popisy, zachęcenia przyoznaczyły się sta-

więcey do wzrostu potęgi morskiej.—Mamy za rzecz pewną, że negocyacye o pokój nie ustały; postronne Mocarstwa pragną wojenny pożar zgasić; ale z iedney strony rzecz idzie tak o-pieszale, z drugiey tak wielka jest zawziętość i przesadzone pretensye, iż wiele krwi przelać, wiele kłesk ponieść mogą narody wplątane do wojny przed podpisaniem ugody. Konsul zdaje się upatrywać porę do lądowania, która nie pierwiey błysnie, aż Anglicy długiem czuwaniem znużeni, zaczną rozumieć że nieprzyjaciel dla postrachu samego czynił ogromne przygotowania, i ostrożnemi być przestaną.—Jeszcze rząd nie ogłosił raportów urzędowych o ustąpieniu G. Rochambeau z S. Domingo do Jamaiki. Rzecz jednakże jest niewątpliwa. Wprzód nieco G. Brunet opuścić Cayes był przymuszony. Wychodząc z miasta dla niedostatku żywności, gdy już garnizon i mieszkańcy na okrętach bezpiecznie staneli, wódz armaty zagwozdził, strzelbę zkruszył, proch i wszelką amunicyą zniszczył, ażeby użyć ich nie mogli Murzyni; czego unieść i zepsuć nie mógł wizucit do morza.

Dzień kapitulacyi G. Rochambeau nie wiadomy; flotta z Jamaiki i grudnia wysłana, która nam tę wiadomość przyniosła, w przeprawie utraciła fregatę Creole; lecz maytków ratowano. Dziś nadtém zastanawia się nie jeden, że wyspa S. Domingo pierwsza przechodzi z pod rządu Europejczyków pod władzę ludu czarnego, iak pierwsza w 15 wieku poszła pod iarzno Hiszpanów. Anglicy, mówiąc w powszechności, weselą się iż nieprzyjaciel utracił osadę, która wydawała iedną tyle produktów, iak wszystkie wyspy Angielskie razem wzięte, i 30 t. maytków do wywozu potrzebowała; podwoiłyby się przynajmniej liczba w czasie pokoju, przez nabycie Hiszpańskiej prowincyi. Lecz ludzie, którym księga przyszłości dalekiej nie jest zamknięta widzą że Afrykanie prędey czy późniey opnią wszystkie osady Europejczyków w Indyi zachodniej. Francuzi dając pomoc przeciw Anglii Amerykanom zbuntowanym, kosztować późniey musieli owoców gorzkiej rewolucyi i wolności; tenże los czeka Anglików w Jamaice, Barbados, i innych wyspach za dawanie posiłki powstającym Afrykanom. Lecz dopóki lud Murzyński nie zgromadzi morskiej potęgi, muiey zdać się straszny dla osad naszych, niż Francuzi dotąd byli.

z Paryża 3. Lutego

Znalazł się niespodziewany pretendent do Hannoveru; naturalny syn Jerzego i Elektora, który na tron Angielski wstąpił r. 1714. Ten Monarcha przyrzekł na piśmie wydanym matce dziecięcia Małg. Wilkens, naypiękniejszey z niewiast Angielskich wieku swojego, swoim i następców imieniem, zostawić synowi tytuł X. Lavenburgskiego z pensją roczną 10 t. F.S. Jan do lat 16 przyszedłszy gwałtownie wzięty u ciotki, gdzie brał edukacyą, został umieszczonym w regimencie dragonii. Ru 1744 stając w Gand na załodze zaślubił córkę bogatego kupca Aelterman, i religią katolicką przyiół. Gdy po przegranej bitwie pod Fontenoy wojsko Angielskie ustępowało z Niderlandu, Wilkens został w Gand przyżonie, za radą Generała Hayes faworyta Króla Jerzego 2. ten znał całą tajemnicę, i rzucił się na służbę kapitanowi swemu, bo w jego był regimencie znaczną sumę darował. Wilkens po zmianie religii nie śmiejąc pokazać się w odczyźnie, przysyłał często

proźby do brata Jerzego 2, i wnuka iego Jerzego 3, chcąc odebrać pensyą zaległą; lecz odpowiedzi nie odebrał. Umiera nakoniec r. 1763, żona iego żyła do r. 1801. Zostawił 3 córki i 3 synów; z tych naymłodszy Jan Wilkens był w Gand nauczycielem wymowy, ten napisał historią życia oycy swojego, wywodząc obzeranie iakich środków na zgubę iego użyli nieprzyjaciele, naybardziey w bitwie pod Fontenoy. Dziś udaje się prosto do rządu Francuzkiego żądając nadgrody przyzwoitey z Elektoratu Hannowerskiego, za pensyę nieopłacone od r. 1746 lat 58 które bez procentu wyniosą 580 t. F.S.

Umarła w Paryżu P. Deleau naywyższa przełożona PP. Miłosiernych, lat mając 76, z których 57 usłudze chorych odłała. Na iey pogrzebie widziała stolica siostr 100 i więcey. Po zakończoney rewolucyi, wyrokiem Konsulowskim powróciła do naywyższego rządu; zgromadzenie iey usługiło dziś w 250 szpitalach Francuzkich.—Scisły zakaz i straż pilna, żeby towarów Angielskich nie wprowadzano do kraju, dziwne skutki sprawia, w Belgium naybardziey. Postrzeżone w czasie krótkiego pokoju, i ledwie zaprowadzone doskonala się i kwitną tam rękodzieła, wkrótce nieprzyjacielskim będą równe w dobroci. Dawniey Belgium zprowadzało wiele sukien Angielskich i kazymirów, dziś ma własne; rękodzieła iednak bawelniane są w naylepszym stanie. W Bruxelles ieden fabrykant utrzymuje 3 t. robotnika; wielu jest takich co mają ich 1500 do 2 t. Jeżeli kontrabandę rząd wytypić potrafi, wszystko lepiej póydzie; dziś iey skutki nie są szkodliwe; ponieważ bez naywiększey trudności i oczewistego niebezpieczeństwa nie Anglicy do Belgium i innych departamentów nie mogą wprowadzić.

Minister Talleyrand po długiey chorobie ozdrowiał.—Chociaż rząd milczy, i pisać zabronił o wyprawie, widząc iednak co się dzieje w kraju, trudno nie rozumieć że nie jest daleką. Armia między Boulogne i Brugę zgromadziła się zupełnie; ta która stoi między Sekwaną i Cherbourg powiększa się cędziennie. Dotąd rozumno, że do samego Boulogne portu zbierze się flotta; dziś widzimy, że część oney bardzo znaczna stanie w uycieju Sekwany. Kto będzie naywyższym Admiralem niewiadomo; Bruiix otrzymał pozwolenie udać się do stolicy na poratowanie zdrowia trudami nadwątlonego. Rezerwie G. Ney hetmanic będzie; do tey ze wszystkich regimentów wybrano mianowicie ludzi rodem z departamentów Sekwany, Oise, Somme, Aisne, Nord.—G. Duroc, prezydujący w Collegiach elektoralnych kandydatem do Senatu wybrany został.—Anglicy nie jeszcze nie przedsięwzięli na brzegach naszych; zdają się częstokroć myśleć o szturmowaniu portów; lecz dotychczas nawałność i wiatry na przeszkodzie były; gdy te ustały, powrócił do nas nieprzyjaciel w większey sile.—Prezydent z Klasy Instytutu narodowego Regnault, z towarzyszymi Suard, Bouffiers, Garat, zwyczajem dawnym prezentował Konsulowi nowo obranego Parny Statek przybyły do Rochefort z Indyi zachodniej przyniosł wiadomość, że do Martiniki zawinęła szczęśliwie eskadra z Europy wysłana, na której znajdowało się 1500 żołnierza lądowego; tym sposobem garnizon tey osady został zmocniony, a Generał Kapitan Villaret Joyeuse opatrzył twierdzę i batterye nadbrzeżne do obrony, iesliby Angielskie wojska lądować chciały; toż samo uczynił G. Ernouf w Guadalupe, w tych osadach panuje spokojność zupełna.

Do obozu pod Toulonem wytkniętego co raz więcej wojsk przybywa; oczekiwane tam są wkrótce regimenty od armii Francuskiej ze Włoch oderwane, iakoteż kilka Włoskich, między innemi legion cudzoziemców; G. Regnier obiół naywyższą komendę; zawsze jednak niedoscigła jest tajemnica, dokąd będzie wysłany. — W departamentach RPtey zachodnich były domowe rozruchy, które rząd uspokoił w milczeniu głębokiem, strzegąc się pilnie, ażeby nawet poplecki częstokroć rzecz powiększające nie trwożyły narodu. Nie dziw że amnetyowani Vendycyzkowie i Szuazowie, do rządu i praw nie przywykli, pośród mordów, i pozogi żyjąc tak długo, ludzie prasci, dali się uwieść złościwą namową do rokoszu nowego; lecz Konsul usiłując kraj zpuszczać do kwitnącego stanu przywrócić, pilnie uważał niespokojne zamysły; ta ostrożność, zesłane woyska, przeszkodziły wybuchnąć nowey wojny. Postanowiony sąd wojskowy na lewym brzegu rzeki Loire dopełnił swoją powinność karząc przykładnie dowódców; z gminu którzy przód zbroyną siłą narodu szukali po lasach zchronienia, nie widząc innego ratowania się sposobu, złożyli oręż. Na ostatek niektórzy Szefowie do rządu przysłali delegatów, z obławieniem, kto ich do buntu pościągł, iaki był układ na zapalenie wojny domowey, iaka potęgę, z kąd oręż, ammunicye, i posiłki spodziewane; takim przebaczył winę Konsul. Konspiracyę wojskową pozorną przyczyną była do rokoszu teraz, iak w r. 1793.

Stanu Konsyliarz G. Jourdan wyznaczony Komendantem naywyższym armii we Włoszech na miejscu G. Murat. G. Marmont ma otrzymać podobny stopień nad wojskiem u Batawów będącym. — Konsyliarze stanu często przynoszą do zgromadzenia prawodawczego różne rozdziały księgi praw cywilnych; te przez Trybunów roztrząsione wrócone do prawodawców, iedne po drugich są przyjęte prawie jednomyślnością. — W Anvers budynki opactw kilku nad brzegiem rzeki Escaut położonych przerobiono już na arsenały morskie i magazyny; ten port w niczem ustępować innym nie będzie. Werfity są założone, wszelkie roboty idą z pośpiechem, drzewa i inne materiały przygotowane; wkrótce zaczną się budować kilku okrętów liniowych i fregat. — Pisma tutejsze wiele zawierają powieści o domowych rozruchach; iakie w Anglii powstały przez ochotników i pospolite ruszenie, między innemi w Chester, gdy iednego z ochotników, dawniey żołnierza morskiego, mocą wziąć chciano na okręt, powstał iego towarzysze, domagając się upornie, ażeby uwolnionym został. Odmówiła zwierzechność, gmin chciał odbić więzienię, Komendant pogroził ohecną śmiercią napastnikom; lecz sam wnet porwany, szpadę mu złamano, i zginąłby nieomylnie gdyby na ratunek nie pośpieszyli przyjaciele. Zatem odbito więzienię, zniszczono w niem wszystko, uwolniony żołnierz noszony był tryumfalnie po ulicach; wszystkich oraz maytków gwałtem wziętych obdarzono wolnością. Rząd woyska i milicye okoliczne zciągnął do Chester dla przywrócenia spokojności, znaczną odbierze nadgródę, kto wyiawi sprawców tego rozruchu dla ukarania przykładowego; bezkarność albowiem ośmieliłaby zuchwałych.

W Colonii piękny był widok młodzi, która doszedłszy lat prawem przepisanych stawać musi pod chorągwiemi. Do tego miasta zgromadzono wszystkich, którzy według przepisu nieodmienionego wiek młodzieńcy poświęcić są obowiązani na obronę oyczyzny; z 4 departamentów Niemieckich nad Renem. Do uszykowanych miał przemowę G. Vernier otoczony Officerami i urzędnikami cywilnego sta-

nu, przekładając nowo zaciężnym wielkość powołania rycerskiego. Ruszyli zatem przy odgłosie muzyki wojskowej, wołając wesolo; niech żyje RPta niech żyje Konsul; lud im błogosławił. Cisto zmarłego w Montpellier X. Ostrogothii uroczystym obrządkiem złożone zostało w kościele protestantskim rządca onego miał mowę pochwalną uwielbiając znamienite cnoty tego Pana.

Od Włoskich granic 24. Stycznia.

Rozbojnicy po drogach kraju naszego zagęścili się nad zwyczaj; niebezpieczna po wielu miejscach podróżnym przeprawa. Niedawno w Toskanii 2 gońców rządowych zamordowano, chociaż obydwa mieli przy sobie straż wojskową; ieden wioził znaczną sumę w gotowiznie, ta w dobycz poszła, Regentka woysko i milicyę ruszyć kazała Etruskie; wyszła za niemi Francuzka iazda na ściganie złoczyńców. Podobnym sposobem w departamentach Piemontskich iakożkolwiek wielką ostrożność zachował dotąd G. Menou kraj nie jest wolen od podobnych przypadków. Administrator surowie zalecił Prefektom iaci i ściśle examnować ludzi podeyrzanych, włóczęgów, i prożniaków pewnego i uczciwego sposobu do życia nie mających; ten iedyny znajdując sposob na utrzymanie bezpieczeństwa publicznego, jeżeli w społeczeństwie miejsce się nie będą ludzie pracować i zarabiać niechęć uczciwie. RPta Lukieska posag marmurowy postawiła Konsulowi Buonaparte, w krótkim napisie wyznając, iż iemu winna jest ocalenie i niepodległość. Francuskie woyska u nich dotąd stojące do Liworny przechodzą; z tém miastem korrespondują dziś telegrafy ustawione wzdłuż brzegów Toskańskich.

z Hagi 4 Lutego.

Kommissarz od rządu naszego wysłany do Londynu pracował usilnie przekładając Ministrom Angielskim, ażeby konfiskować nie kazali 15 Batawskich okrętów, przed zapowiedzeniem wojny zabranych; lecz nieprzynajmniej kazał Admiralicji przyspieszyć ostateczny wyrok. — Biega pogłoska iż Admiral Story niedawno na śmierć skazany ukazał się na granicach Geldryi; żkąd poymanego tu przystawić miano — Profesorów Akademii Leydeńskiej uwolniono od opłaty wszelkiego podatku iak było przed r. 1795. inne przywileje, nadania, i swobody wrócono tej szkole, która gdy była w stanie kwitującym znakomite przysługi czyniła krajowi, kształcąc uczonych i pożytecznych obywateli, 5 osobom którzy ułożyli nowe dzieło: Pharmacopea Batava, rząd ofiarował na dowód szacunku po 200. cz. zł. i złote tabakiery. Zgromadzenie prawodawcze zatrudnia się opatrzeniem skarbowych interesów, 40. mil. zł. hol. potrzeba; na ten koniec do tychozas nakazywano składki, dobrowolną pożyczkę, obywatelskie ofiary; cały zaś ciężar znosić musieli bogacze, których majątek znaczenie się zmniejszył. Teraz więc rząd postanowił pociągnąć do publiczney posługi obywateli mniej bogatych, byleby wcale ubogiem nie byli. Wielkie o to zapewne będą spory między prawodawcami; lecz potrzeba konieczna przełamie wszelkie względy.

Na miejsce iednego z Generałów chorych, Heldring szef regimentu X. Waldeck w służbie Batawskiej użytym będzie w armii na wyprawę Angielską przeznaczoney — Ustąpienie G. Rochambeau z części Francuskiej wyspy S. Domingo u nas i w Paryżu nie sprawiło wrażenia żadnego; dawno ten koniec wyprawy można by-

to przewidzieć, iak tylko Leclerc twardec o-
beyciem się z upokorzonemi Murzynami, uwię-
zieniem naczelników, odesłaniem do Europy
zmarłego Generała prawodawcy Toussaint, obu-
rzył umysły całego ludu; sam życie zakończył,
następca nie mógł podobno żadney ugody zrobić
z buntownikami, posiłków nie odebrał, morze
Anglicy zamkneli; woysko więc chorobami zni-
szczone bardziey niż orężem nieprzyjacielskim
poddac się musiało. Wyznać trzeba iż iżeeli Ro-
chambeau utrzymywał się dłużej niż rozumieć
można było; Dessalines wielkie złał przeszkody,
namawiając do nowego powstania lud prze-
straszony przeziemi klęskami, rozbroiony i u-
szczuplony. Rzecz ciekawa iaki rząd postano-
wi; ten będzie probierskim kamieniem rozsądku
rycerza — Flotylla w porcie Flessingue jest go-
towa pod żagle wynisć za pierwszym rozkazem;
Anglicy przed uysciem rzeki Ecaut krążą z 7.
okrętami liniowemi, tyleż mają fregat i lekkich
statków.

Na wyspach Zelandyi wielka trwoga nieda-
wno była; rozgłoszono iż nieprzyjaciel zbliżył
się do Zirikzee z przewozowemi okrętami, na
których miał woysko lądowe. Francuzki kom-
mandant pod brouią stanąć kazał garnizonowi;
pokazało się iż eskadra Angielska z daleka widzia-
na w drugą stronę odpłynęła — Według osta-
tnich rapportów, osady Batawskie Surinam
i Curacao były w najlepszym stanie, gotując
się do mężney obrony, ięliby nieprzyjaciel
o podbiciu zamysłał. Okręt wiozący do oyczy-
zny 500. Batawów z Demarary, zatonał wpra-
wdzie przy Portugalskich brzegach; lecz ludzi
mniej utraciło nizeliśmy rozumieli; drugi na któ-
rym znajdowało się 300. żołnierzy dotęży za-
łogi należących, nieprzyjaciel przeciwko brzmie-
niu kapitulacyi do portów swoich zaprowadził;
dzis Batawów namawia, ażeby u niego służbę
przyjęli — W Ameryce północney rząd nową
cel taryffę pisze do dzisiejszych okoliczności
stosowną; handel tam wzrasta sposobem do pó-
jęcia trudnym w Europie. Księgi Francuzkie,
prócz klasycznych i lepszych autorów, nie
wielki szacunek znalazły w nowym świecie —
Do portu Malagi przed zarazą morową wbiegło
w r. ter. 3021. okrętów, między którymi 2420.
Hiszpańskich było; rząd mianę brać możemy o
handlu kwitującym i dostatkach tego miasta —
Według umowy z Konsulem podpisaney, Gene-
ral en chef kommandujący u Batawów armią
zrzecmi rzoną, na roczney gaży 24. t. zł. hol.
nie licząc 12. t. stołowych pieniędzy.

Gub. Woien. Lit. B. Benjngsen uwiada-
mia Szlachciankę Jelcowę Miskiewiczową, iż J.
J. M. raczył wysłuchać iey proźbę względem
rozszkolenia sprawy o dobra odebrane w różnych
jurysdykcyach agitującej się i rozkazuje onę
udać się do Sądu Gł. Lit. który stosownie do
praw Pol. nie odmówi prosiącej dla rozpo-
znania pretensyi przeznaczyć ieden sąd takiego
powiatu, gdzie część największa dóbr poszuki-
wanych jest położona.

Sąd Taxatorsko. Exdywizorski w dobrach
Olechniskich w Pcie Zawileyskim trwający,
pozebrał się w dniu 20. Januara: powydaniu
niektórych decyzjów, że jeszcze od Sędziów
przeszłego kompletu niemiał oddanych w zupeł-
ności Protokółów, i pomiaru przez Komornika
Wolskiego robiona, wprzerysowaniu niekonczona,
przeto Jurysdykcyą swoją do dnia 1. Marca
Odróczył. Na ten więc termin że koniecznie
wszyscy Pretensorowie jako i JP. Lantwoyt
Kozioł z Gubernii Mińskiej z zupełną goto-
wością pod utratą ich sprawy stawali, ten Sąd
Exdywizorski mocą wyroku Gł. Sądu, na no-
wo; ostrzega i zawiadamia.

Do których pisała się długow Meżowskich
Felixa Kozioła Sędziego Zona która równie
będąc spółniczką Kredytow do tychże Dóbr
donaża tym Kredytom Meżowskich długow
która będąc małżoną przez Meża o czym po-
świadczała wielokrotne Manifesta aby oż Kre-
dytorowie nie szkodowali późniey.

Star. Zelman Szlomowicz Kupiec i Obyw.
Wileń; miał sobie służący Skryptt od JW.
Graffa Mateusza Zyniewa Starosty Berzuickie-
go na Summie czer. złt. 115 w Ru ominionym
1803 Msca 7bra z Terminem Exolucyi 1804
Januaryi pierwszego wydany. Jakowy Skryptt
w Zelmana Szlomowicza zaginął, Przeto że
Szlomowicz takowego skryptu niekomu nieda-
wał i nieprzelewał, i nikt za Owym u JW.
Zyniewa Summy Szlomowiczowi należney od
bierać niemoże, tylko Sam Szlomowicz, Oczym
w Ziemstwie Wileń; w Ru niniejszym 1804
Januaryi 25. Dnia Uczynione Sądownie Oświad-
czenie; Jednak ażeby otym powszechność wie-
działa w Gazety Publiczne uminszcza się.

Lipman Manosewicz powszechny i szcze-
gulney każdego, a mianowicie JJPP. Kraiowych
i zagranicznych Kredytowr podaje wiadomości
że on przez zawarty w dniu 29. Januara Datto-
wany a dnia 2. Februaryi idącego 1804 roku
przed Sądem Ziemskim Wileńskim, przyznany
Dokument wspólności handlu z staroz Markiem
Izaakowiczem blisko lat 4ch w tuteyszym
mieście Wilnie prowadzonego na Imie, samie-
dnego Marka Izaakowicza zrzekł się zostawiając,
dla zupełnego każdego Kredytora uspokojenia
należności, nietylko towary jedwabne, pół ie-
dwabne, wełniane, bawełniane, niciane, galante-
ryczne &c. ale też wszelkie Debita do handlu
należne za Wexlami rachunkami &c. oraz blisko
czteroletni profit i włożony na początkowe
rozpoczęcie handlu, własny kapitał — a Star Ma-
rek Izaakowicz obowiązy takowy tedy handel
pod swą dyspozycyą prziwił na się obowiązek
do uspokojenia wszystkich, Generalnie Kredyto-
row kraiowych i zagranicznych i opisał się Li-
pmanowi w ciągu sześciu miesięcy zwrócić
wszelkie wexle rachunki do których Lipman
podpisany aby więc Jmsój Kredytowr kraiowi,
i zagraniczni o takowym rozłączeniu się naszym
byli wiadomi, i aby o opłatę swych kapitałow
iuz do samieдного Marka Izaakowicza zgłasza-
li się stosownie z Dokumentem między nami za-
wartym ninieyszą Publiczną czynię Awizacyą.
1804 Msca Februaryi 2. dnia.

Lit. Wil. rząd Gub. donosi, że Wileńska
stacya pocztowa oddana będzie z publiczney li-
cytacyi w ost. d. miesiąa lptego; ktoby chciał
trzymać, dla targu może stawac w Lit. rządzie
Gub. na terminach 1. lut. d. 5. 2. d. 10. 3. d. 15.

Folwark Wijajki w Pcie Wilk: w Parafii
Uciańskiej dymow 30 zawierający, mil 15 od
Wilna, a 25 od Rygi położony jest do zbycia
na wieczność; ktoby życzył takowy kupić ma-
iątek i o nim mieć do tateczną Informacyą,
nich się uda do WJP Stanisława Orzechow-
skiego Adwokata Sądu Gł. Lit. mieszkającego
w Wilnie pod Ostrą Bramą w Domie pod Nr:
5. JP. Godlewskiego, gdzie zlożowane znaj-
dzie Mapę, Inwentarz, Tabelę, iutraty tego
Folwarku, oraz wiadomość o cenie.

Sąd Taxator. Exdyw: za Dek. Ziem: Gr
dnia 10. 10. Julii 1803. ferow: między sukces:
Pretens: Kredyt: i Debit: zesłego Jana Benkie-
na Szamb: w mająt: Emphit Narewka zwaney
w Pow: Pruż: sytuowaney po tymże Jmsó Ben-
kienie pozostaję; Agitujący się. ninieyszą po-
wtórna Publikatą wszystkich Kredytowr Pret-
ten: i Debit. zesłego Szam: Benkiena obwie-
szęca aby każdy mający do majątku Benkiena
pod Konkurs idącego pretensyą, prawną ode-
zwę z dowodami należnemi na termin d. 20. Janu-
aryi 1804. iako z odroczenia ostatni do Sądu
Exdyw: uczynił, kto zaś natym terminie przed
wzięciem całej sprawy do namowy dowodów
pretensyi swojej niezłoży, i pod rekognicyą
Sądu Exdyw: nie odda, ulegnie na zawsze
Ammissyi; przytym Sąd Exdyw: zawiadamia że
wtymże terminie d. 20. Januaryi 1804. Massy
Majątku zesłego Benkiena na Fundusz iego
Kredytowr i Pretensorów; wszelkie Ruchomo-
ście, Meble, Naczynia, Srebro, Cyna, Miedź,
Zelazo, Poiazdy, Konie, Bydło, różnego rodza-
ju zgatunku przez Publiczną Licytacyą wiecey
dającym za gotowe pieniądze wyprzedawać się
będą, życzący więc sobie zteyże licytacyi co-
kolwiek nabyć, ma wponienie nym czasie do
Majątności narewki udać się.